

Daniels bok – nummer arton

Stunden

Jeff Pippenger

2023-12-13

Den gudomliga inspirationen klargör att det tredje kapitlet i Daniel representerar söndagslagen i Förenta staterna. I Jesaja kapitel tjugotre är Tyros sköka, som bedriver otukt med jordens kungar, den sköka i Uppenbarelseboken som bedriver otukt med jordens kungar. I Uppenbarelseboken sjutton har den skökan Babylon det stora skrivet på sin panna.

Och kvinnan var klädd i purpur och scharlakan och smyckad med guld och ädla stenar och pärlor, och i sin hand hade hon en gyllene bägare, full av styggelser och orenheten från hennes otukt. Och på hennes panna var ett namn skrivet: MYSTERIUM, DET STORA BABYLON, MODERN TILL SKÖKORNA OCH TILL JORDENS STYGGELSER. Uppenbarelseboken 17:4, 5.

Före 1950 identifierade engelska ordböcker korrekt den kvinna som framställs i dessa två verser som den romersk-katolska kyrkan. Hela världen visste, efter den mörka medeltidens katolska förföljelser som genomfördes från 538 till 1798, att den romerska kyrkan var den sköka som bedriver otukt med jordens kungar. Självtändighetsförklaringen var avsedd som ett förkastande av katolicismens välde och även av de jordiska kungarnas välde, vilka hade ingått oheliga förbindelser med skökan. Jesaja kapitel tjugotre anger att skökan skulle bli bortglömd. Du skulle aldrig finna definitionen av skökan i Uppenbarelseboken sjutton som den katolska kyrkan i några moderna sökmotorer, ty Guds ord sviker aldrig, och Guds ord säger att hon skulle bli bortglömd.

Och det skall ske på den dagen att Tyrus skall vara glömt i sjuttio år, enligt en konungs dagar; efter sjuttio års slut skall det gå Tyrus som i skökans visa. Tag en harpa, gå omkring i staden, du glömda sköka; spela ljuvt, sjung många sånger, så att man kommer ihåg dig. Och det skall ske efter sjuttio års slut att Herren skall hemsöka Tyrus, och hon skall återvända till sin skökolön och bedriva otukt med alla rikena på jordens yta. Och hennes handelsvinst och hennes skökolön skall vara helgat åt Herren; det skall inte samlas eller läggas upp, ty hennes handelsvinst skall vara för dem som bor inför Herren, till att äta sig mätta och till varaktiga kläder. Jesaja 23:15–18.

Guds ord sviker aldrig, och sedan 1798 har skökan varit glömd, men i de sista dagarna skall hon bli ihågkommen. Hon blir ihågkommen när Guds sjundedagssabbat angrips, och det är det enda budet av de tio budorden som alltid skulle ihågkommas. Hon blir ihågkommen när hon tar sin harpa, vandrar omkring i staden och frambringar ljuva melodier och många sånger. Hon sjunger sina sånger vid slutet av sjuttio år, vilka är en konungs dagar. En konung är, enligt Daniel kapitel två, ett rike.

Och varhelst människors barn bor, markens djur och himlens fåglar har han givit i din hand, och han har gjort dig till härskare över dem alla. Du är detta huvud av guld. Daniel 2:38.

Ett "huvud" eller en "kung" är båda symboler för ett rike. Det rike som representeras av "en konungs dagar" är Förenta staterna. Förenta staterna inledde sitt profetiska herravälde som odjuret från jorden när det dödliga såret tillfogades skökan Babylon år 1798. Det fortsätter som det sjätte riket i Bibelns profetia fram till söndagslagen. Det bokstavliga rike i Bibelns profetia som faktiskt härskade i sjuttio år var Babylon.

Se, jag skall sända bud och hämta alla släkter i norr, säger Herren, och Nebukadnessar, konungen i Babel, min tjänare, och jag skall föra dem mot detta land och mot dess invånare och mot alla dessa folk runt omkring, och jag skall tillintetgöra dem fullständigt och göra dem till en häpnad och till ett föremål för hån och till eviga ödemarker. Och jag skall ta ifrån dem glädjens röst och fröjdens röst, brudgummens röst och brudens röst, ljudet av kvarnstenarna och lampans ljus. Och hela detta land skall bli en ödemark och en häpnad; och dessa folk skall tjäna konungen i Babel i sjuttio år. Och det skall ske, när sjuttio år har gått till ända, att jag skall straffa konungen i Babel och det folket, säger Herren, för deras missgärning, likaså kaldéernas land, och jag skall göra det till eviga ödemarker. Jeremia 25:9–12.

Det bokstavliga Babylon härskade i sjuttio år och förebildade därmed riket i den yttersta tiden, vilket skall regera i sjuttio symboliska år. Nebukadnessar, Babylons kung, angrep Juda tre gånger. Det första angreppet riktades mot Jojakim, och då började de sjuttio åren i Jeremias profetia. De slutade med Belsassars död, när Gud straffade "konungen i Babylon", på samma sätt som han i början av de sjuttio åren hade straffat kung Jojakim. Det profetiska rike som framställs som "en konungs dagar" (ett rike) såsom "sjuttio år" var Babylon, och det rike i Bibelns profetia som härskar under de sjuttio symboliska åren, under den tid då skökan från Tyrus är glömd, är jorddjuret i Uppenbarelseboken tretton. Övergången från det femte till det sjätte riket i Bibelns profetia år 1798 är en del av den sanning som Johannes åskådliggör i Uppenbarelseboken kapitel tretton.

Och jag stod på havets sand och såg ett vilddjur stiga upp ur havet, med sju huvuden och tio horn, och på sina horn tio kronor, och på sina huvuden hädelsens namn.... Och jag såg ett annat vilddjur stiga upp ur jorden; och det hade två horn lika ett lams, och det talade såsom en drake. Uppenbarelseboken 13:1, 11.

Stranden som Johannes stod på i Uppenbarelseboken kapitel tretton representerar år 1798.

"Vid den tid då påvedömet, berövat sin styrka, tvingades upphöra med förföljelsen, såg Johannes en ny makt träda fram för att ge eko åt drakens röst och föra vidare samma grymma och hädiska verk. Denna makt, den sista som skall föra krig mot kyrkan och Guds lag, framställs som ett vilddjur med lammlika horn. De vilddjur som föregick det hade stigit upp ur havet; men detta steg upp ur jorden och betecknar det fredliga uppstigandet av den nation som det symboliserade — Förenta staterna." Signs of the Times, 8 februari 1910.

Vilddjuret från havet skildes genom havets sand från vilddjuret från jorden. Det femte riket i Bibelns profetia år 1798 (havsstranden) representerade den förflutna historien, och det sjätte riket var den framtida historien. Milleriterna såg inte denna sanning. William Miller fick insikt i hedendomens drakmakt och dess förhållande till det följande riket, framställt såsom den katolska

vilddjursmakten. Uppenbarelsboken tretton öppnar berättelsen om den falske profeten, det vill säga den tredje av de tre makter som leder världen till Harmagedon. Berättelsen börjar på havsstranden år 1798.

Förenta staterna inleder sin historia med lammets symbolik, men avslutar sin historia genom att tala såsom en drake. Historien om de symboliska sjuttio åren av jordens vilddjurs välde framställs i en enda vers, i Uppenbarelsbokens trettonde kapitel, ty versen identifierar både början och slutet för jordens vilddjur i samma mening.

Och jag såg ett annat vilddjur stiga upp ur jorden; och det hade två horn likt ett lamm, och det talade såsom en drake. Uppenbarelsboken 13:11.

När Förenta staterna talar som en drake, antar det söndagslagen. Innan det fullbordar verkställandet av söndagsdyrkan kommer protestantismens avfallna kyrkor att förena sig och ta politisk kontroll över den avfallna regeringen, då de formar vilddjurets bild. När inspirationen identifierar (och det gör den upprepade gånger) att Nebukadnessars invigningstjänst för den gyllene bilden representerar söndagslagen, utmärker den slutet på jordvilddjurets sjuttio symboliska år. Daniels första till tredje kapitel representerar de tre änglarnas budskap i Uppenbarelsbokens fjortonde kapitel. Den tredje ängeln blir en levande sanning vid söndagslagen.

Profetiskt sett representerar kapitel ett till tre i Daniels bok de sjuttio symboliska åren för jorddjuret i Uppenbarelsboken tretton. Kostprovet som framställs i kapitel ett, och symboliken i Jojakim, visar att kapitel ett profetiskt börjar vid den tidpunkt då den förste ängeln erhåller kraft, antingen den 11 augusti 1840 eller den 11 september 2001, i den tredje ängeln historia.

Babylon är den nation som härskade i sjuttio år, och dessa år representerar Förenta staternas historia. Babylons sjuttio år avslutades inte förrän långt efter Nebukadnessars invigning av den gyllene bilden, men profetiskt slutar de sjuttio symboliska år som Jesaja använder i kapitel tjugotre i Daniels tredje kapitel. När Nebukadnessars orkester spelar musiken till invigningsceremonin, påtvingas vilddjurets märke, och vid den tiden börjar skökan i Tyros och i Babylon att sjunga sina sånger för jordens kungar, medan det avfälliga Israel böjer sig ned och dansar.

Kung Nebukadnessar lät göra en bildstod av guld, sextio alnar hög och sex alnar bred; han reste den på Duraslätten i Babels provins. Därefter sände kung Nebukadnessar bud att samla furstarna, ståthållarna och hövitsmännen, domarna, skattmästarna, rådsmedlemmarna, fogdarna och alla styresmännen i provinserna, för att de skulle komma till invigningen av den bildstod som kung Nebukadnessar hade rest. Då församlades furstarna, ståthållarna och hövitsmännen, domarna, skattmästarna, rådsmedlemmarna, fogdarna och alla styresmännen i provinserna till invigningen av den bildstod som kung Nebukadnessar hade rest, och de stod framför den bildstod som Nebukadnessar hade rest. Då ropade en härold med hög röst: Till eder gives denna befallning, I folk och stammar och tungomål: Så snart I hören ljudet av horn, pipa, cittra, harpa, psaltare, säckpipa och alla slags instrument, skolen I falla ned och tillbedja den gyllene bildstod som kung Nebukadnessar har rest. Men den som icke faller ned och tillbeder skall i samma stund kastas mitt in i den brinnande, glödande ugnen. Därför föllo, så snart alla folken hörde ljudet av horn, pipa, cittra, harpa, psaltare och alla slags instrument, alla

folk, stammar och tungomål ned och tillbådo den gyllene bildstod som kung Nebukadnessar hade rest. Daniel 3:1–7.

Vid den ”tiden”, eller i samma ”stund”, som är söndagslagen i Förenta staterna, skall var och en som vägrar att tillbe den gyllene bilden ”kastas mitt i en brinnande eldsugn”. Den enda bok i Gamla testamentet som innehåller det ord som översatts med ”stund” är Daniels bok. Ordet ”stund” i kapitel tre representerar vilddjurets märke. Ordet ”stund” representerar också den förste ängeln budskap i kapitel fyra, ty där symboliserar det varningen till Nebukadnessar om den kommande ”stunden” för Guds dom.

Då stod Daniel, vars namn var Belteshassar, förstummad en stund, och hans tankar förskräckte honom. Kungen talade och sade: Belteshassar, låt inte drömmen eller uttydningen av den förskräcka dig. Belteshassar svarade och sade: Min herre, må drömmen gälla dem som hatar dig, och dess uttydning dina fiender. Daniel 4:19.

Daniel framförde till Nebukadnessar varningen om den stund av Guds dom som skulle komma över honom, men som Nebukadnessar senare förkastade. ”Stunden” i kapitel fyra, när den åter används i kapitlet, representerar då den ”stund” då domen kom. I milleriternas historia skulle den första ”stunden” i kapitel fyra representera den första ängeln ankomst år 1798. Detta budskap uppfylldes när den undersökande domen började den 22 oktober 1844. ”Stunden” i kapitel fyra är först en symbol för ett budskap om en kommande dom och används sedan som symbol för att domen har anlänt. Den första användningen av ordet ”stund” representerar 1798 och den första ängeln ankomst, och den andra användningen representerar den 22 oktober 1844 och den tredje ängeln ankomst.

I samma stund fullbordades detta på Nebukadnessar: och han drevs bort från människorna och åt gräs såsom oxar, och hans kropp blev våt av himlens dagg, till dess att hans hår hade vuxit som örnfjädrar och hans naglar som fågelklor. Daniel 4:33.

”Timmen” i kapitel fyra är därför en symbol för både 1798 och 1844, vilka utgör slutpunkterna för de två förbannelserna om ”sju tider” över Israels norra rike (med början 723 f.Kr.) och södra rike (med början 677 f.Kr.). Dessa två förbannelser, som representerar tvåtusenfemhundratjugo år av förskingring och slaveri, representerar verkställandet av Guds första och sista harm mot sitt avfälliga folk. De började båda med Guds dom, och deras respektive slutpunkter representerar varningsbudskapet om Guds annalkande undersökande dom, eller den undersökande domens ankomst. Båda de domar som representeras genom slutet på de två domarna om ”sju tider” återges genom ordet ”timme” i Daniel kapitel fyra.

I den milleritiska historien representerar ”stunden” rörelsens början vid ändens tid år 1798, när den förste ängeln anlände, och den andra ”stunden” i kapitel fyra representerar rörelsens slut, när den tredje ängeln anlände den 22 oktober 1844. Den milleritiska rörelsen under den förste ängeln upprepas i den tredje ängeln rörelse, så de två användningarna av ”stunden” i kapitel fyra markerar också ändens tid år 1989, liksom även den snart annalkande söndagslagen. Den milleritiska rörelsen under den förste ängeln förkunnade öppnandet av undersökningsdomen, och den tredje ängeln rörelse förkunnar öppnandet av Guds verkställande dom, vilken är

fortskridande, börjar vid söndagslagen och fortsätter samt tilltar i styrka ända till Kristi andra ankomst.

Vi kommer att fortsätta vårt studium av Daniel kapitel tre och avsluta vår behandling av ordet ”timme” i nästa artikel.

Se, jag sänder er ut såsom får mitt ibland vargar; var därför kloka såsom ormar och oskyldiga såsom duvor. Men akta er för människorna; ty de skall utlämna er åt råden, och i sina synagogor skall de gissla er. Och ni skall föras fram inför ståthållare och kungar för min skull, till ett vittnesbörd för dem och hedningarna. Men när de utlämnar er, bekymra er inte för hur eller vad ni skall tala; ty i samma stund skall det ges er vad ni skall tala. Ty det är inte ni som talar, utan er Faders Ande som talar i er. Och broder skall utlämna broder till döden, och fader sitt barn; och barn skall resa sig upp mot sina föräldrar och vålla att de blir dödade. Och ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull; men den som håller ut intill änden, han skall bli frälst. Men när de förföljer er i denna stad, så fly till en annan; ty sannerligen säger jag er: ni skall inte ha hunnit igenom Israels städer, förrän Människosonen kommer. Lärjungen står inte över sin mästare, ej heller tjänaren över sin herre. Det är nog för lärjungen att han blir såsom sin mästare, och tjänaren såsom sin herre. Har de kallat husets herre för Beelsebul, hur mycket mer skall de då inte kalla dem som hör till hans husfolk så? Frukta därför inte för dem; ty det finns ingenting övertäckt som inte skall bli uppenbart, och ingenting fördolt som inte skall bli känt. Vad jag säger er i mörkret, det skall ni tala i ljuset; och vad ni hör viskas i ert öra, det skall ni predika från taken. Och frukta inte för dem som dödar kroppen men inte kan döda själen; frukta i stället honom som kan fördärva både själ och kropp i helvetet. Matteus 10:16–28.